

um fullgildingu á alþjóðasamþykkt um félagafrelsi landbúnaðarverkafólks.

(Lögð fyrir Alþingi á 75. löggjafarþingi, 1956.)

Alþingi ályktar að veita ríkisstjórninni heimild til þess fyrir Íslands hönd að fullgilda samþykkt nr. 11, um félagafrelsi landbúnaðarverkafólks, sem gerð var á þriðja þingi Alþjóðavinnuálastofnunarinnar í Genf 1921, eins og hún liggur fyrir á fylgiskjalinu, sem prentað er með ályktun þessari.

Fylgiskjal.

SAMPYKKT

nr. 11, um félagafrelsi landbúnaðarverkafólks.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, saman komið til 3. þingsetu sinnar í Genf 25. október 1921 samkvæmt kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, hefur ákveðið að gera í formi alþjóðasamþykktar ákveðnar tillögur um félagafrelsi landbúnaðarverkafólks, sem er undir 4. dagskrárlið þingsins, og því gerir það eftirfarandi samþykkt, sem nefna má Samþykkt um félagafrelsi landbúnaðarverkafólks 1921, og aðildarríki Alþjóðavinnuálastofnunarinnar geta fullgilt í samræmi við ákvæði stjórnarskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar:

1. gr.

Hvert það aðildarríki Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem fullgildir þessa samþykkt, skuldbindur sig til þess að tryggja þeim, sem starfa við landbúnað, sama rétt til félagafrelsis og iðnverkamenn njóta og að afnema öll þau lagaákvæði eða önnur ákvæði, er takmarka þenna rétt að því er varðar þá, sem vinna í landbúnaði.

2. gr.

Formlegar fullgildingar á þessari samþykkt, sem gerðar skulu eftir fyrirmælum stjórnarskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, skulu sendar framkvæmdastjóra Alþjóðavinnuálastofnunarinnar til skrásetningar.

3. gr.

1. Samþykkt þessi gengur í gildi, þegar framkvæmdastjórinn hefur skráð fullgildingar tveggja aðildarríkja Alþjóðavinnuálastofnunarinnar.

2. Hún skal þá einungis bindandi fyrir þau aðildarríki, sem látið hafa Alþjóðavinnuálastofnunarinnar skrá fullgildingar sínar.

3. Síðan skal samþykktin ganga í gildi, að því er snertir hvert einstakt aðildarríki, um leið og fullgilding þess hefur verið skráð hjá Alþjóðavinnuálastofnunni.

CONVENTION

concerning the rights of association and combination of agricultural workers.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the rights of association and combination of agricultural workers, which is included in the fourth item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts the following Convention, which may be cited as the Rights of Association (Agriculture) Convention, 1921, for ratification by the Members of the International Labour Organisation in accordance with the provisions of the Constitution of the International Labour Organisation:

Article 1

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to secure to all those engaged in agriculture the same rights of association and combination as to industrial workers, and to repeal any statutory or other provisions restricting such rights in the case of those engaged in agriculture.

Article 2

The formal ratifications of this Convention, under the conditions set forth in the Constitution of the International Labour Organisation, shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 3

1. This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Director-General.

2. It shall then be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the International Labour Office.

3. Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the International Labour Office.

4. gr.

Pegar, er fullgildingar tveggja aðildarríkja Alþjóðavinnumálastofnunarinnar hafa verið skráðar hjá Alþjóðavinnu-málaskrifstofunni, skal framkvæmdastjóri hennar tilkynna það öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar. Einnig skal hann tilkynna þeim skráningu þeirra fullgildinga, sem önnur aðildarríki kunna að senda honum síðar.

5. gr.

Að teknu tilliti til ákvæða 3. greinar samþykkir hvert aðildarríki, sem fullgildir samþykkt þessa, að koma ákvæðum 1. greinar í framkvæmd eigi síðar en 1. janúar 1924 og að gera þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru til þess að gera þessi ákvæði raunhæf.

6. gr.

Hvert það aðildarríki Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar, sem fullgildir þessa samþykkt, skuldbindur sig til þess að láta hana ná til nýlendna þess, ósjálfstæðra landsvæða og gæzluverndarsvæða í samræmi við ákvæði 35. greinar stjórnarskrár Alþjóðavinnumálastofnunarinnar.

7. gr.

Aðildarríki, sem hefur fullgilt þessa samþykkt, getur sagt henni upp að tíu árum liðnum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda framkvæmdastjóra Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn skal ekki ganga í gildi fyrir en ár er liðið, síðan hún var skráð hjá Alþjóðavinnu-málaskrifstofunni.

8. gr.

Stjórn Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar skal a. m. k. einu sinni á hverju tíu ára tímabili gefa allsherjarþinginu skýrslu um áhrif samþykktar þessarar og athuga, hvort æskilegt sé að taka á dagskrá þingsins endurskoðun eða breytingar á henni.

9. gr.

Franski og enski texti þessarar samþykktar skulu báðir löggildir.

Article 4

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the International Labour Office, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 5

Subject to the provisions of Article 3, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Article 1 into operation not later than 1 January 1924, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 6

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates in accordance with the provisions of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation.

Article 7

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the International Labour Office.

Article 8

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 9

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Athugasemdir við þingsályktunartillögu þessa.

Samþykkt þessi gekk í gildi 1923, og hafa 37 ríki fullgilt hana, þ. á m. Norðurlöndin öll nema Ísland.

Svo er kveðið á í samþykktinni, að tryggja skuli öllum þeim, sem við landbúnað starfa, sama rétt og iðnverkamönnum til þess að stofna og ganga í félög og fella skuli úr gildi hvers konar ákvæði, er skerði þenna rétt.

Samkvæmt 73. gr. stjórnarskrár Lýðveldisins Íslands eiga menn rétt á að stofna félög í sérhverjum löglegum tilgangi án þess að sækja þurfi um leyfi til þess. Ekkert félag má leysa upp með stjórnarráðstöfunum. Þó má banna félag um sinn, en þá verður þegar að höfða mál gegn félaginu, til þess að það verði leyst upp.

Þá segir enn fremur í 1. gr. laga nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur, að menn eigi rétt á að stofna stéttarfélög og stéttarfélagasambönd í þeim tilgangi að vinna sameiginlega að hagsmunamálum verkalýðsstéttarinnar og launtaka yfirleitt.

Með framangreindum ákvæðum stjórnarskrárinnar og laga nr. 80/1938 eru landbúnaðarverkamönnum eins og öðrum tryggð þau réttindi, sem samþykktin krefst. Fullgilding hennar hefur því ekki í för með sér neinar breytingar á gildandi lögum eða reglum hér á landi og gefur ekki tilefni til neinnar nýrrar lagasetningar.